

מכל בן זכר אשר לא מזרעך הוא המוול ימוול יליד
 ביתך ומקנת כסףך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם
 וערל זכר אשר לא ימוול את בשר ערלתו וזכרתה הנפש
 ההוא מעמיה את בריתי הפר ויאמר

אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה
 שרי כי שרה שמה וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך
 בן וברכתי והיתה לאימך מלכי עמים ממנה יהיו ויפל
 אברהם על פניו וישחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה
 יולד ואם שרה הבת השעים שנה תלד ויאמר אברהם
 אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך ויאמר אלהים
 אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו ישחק
 והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו
 ולישמעאל שמעתך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו
 והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר ושיאם יולד
 ונתתיו לאוי גדול ואת בריתי אקים את ישחק אשר
 תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת ויכל
 לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם ויקח אברהם את
 ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כסףו
 כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם
 בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים ואברהם בן
 השעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו וישמעאל בנו
 בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו בעצם
 היום הזה זמוול אברהם וישמעאל בנו וכל אנשי ביתו ילד
 בית ומקנת כסף מאת בן זכר זמלו אתו

וירא אליו יהוה באכני מומרא והוא ישב פתח האהל
 כהם היום וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים
 עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה
 ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר
 מעל עבדך יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשעו

תזות העץ ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר העברו
 כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר
 דברת וימהר אברהם האלהל אל שרה ויאמר מהרי
 שלש סאים כמזח סלת לושׁי ועשי עגות ואל הבקר
 רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר
 לעשות אתו ויקח חמאה ודלה ובן הבקר אשר עשה
 ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תזות העץ ויאכלו ויאמרו
 אליו איה שרה אשרתך ויאמר הנה באתל ויאמור
 שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשרתך
 ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו ואברהם ושרה
 זקנים באים בימים הדל להיות לשרה ארז כנשים
 ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה
 וארצי זקן ויאמור יהוה אל אברהם למה זה צחקת
 שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי היפני א
 מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן
 ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא
 כי צחקת ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם
 ואברהם הלך עמו לשלחם ויהוה אמר המוכסה אני
 מאברהם אשר אני עשה ואברהם היו יהיה לצניצות
 ועצום ונברכו בו כל גויי הארץ כי ידעתיו למען אשר
 יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושימרו דרך יהוה
 לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברדם
 את אשר דבר עליו ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה
 כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד ארדהנא ואראה
 הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה ויפנו
 משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני
 יהוה ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע
 אוכלי יש חמושים צדיקם בתוך העיר האף תספה ולא
 תשא למקום למען חמושים הצדיקם אשר בקרבה
 חללה לך מעשת כדבר הזה להמית צדיק עם רשע
 והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט כל הארץ לא